

50 метра надъ равнището на рѣката, широчината му била 30 метра. Отъ тоя мостъ не сж останали следи. Но много други римски мостове служатъ и днесъ — такива сж мостоветѣ въ Трирѣ, Амалфи и другаде.

На голѣма висота въ древността стояло и корабоплаването. Така, финикийци и египтяни стигнали Южна Африка. Питей отъ Марсилия стигналъ до Норвегия и Исландия. Корабитѣ на тия народи били кжси и широки, силно извити отпредъ и отзадъ, само съ една мачта и едно широко платно.

Едва следъ III вѣкъ пр. Хр. корабитѣ станали по-голѣми и имали по нѣколко мачти. Най-голѣмъ корабъ въ древността притежавала Сиракуза. Той билъ съ три мачти, ималъ 4 хиляди гребци, 120 метра дължина и се наричалъ „Александрия“. Неговата водоизмѣстимостъ била 5 хиляди тона.

Едно голѣмо чудо на миналото е тѣй наречения грѣцки и китайски огънь. Тази огнена материя се изхвърляла надалечъ върху неприятелскитѣ кораби и имала свойство да гори и въ водата. Този огънь не веднажъ е спасявалъ Византия отъ погромъ. Съставтъ на огъня се пазѣлъ въ голѣма тайна. Следъ падането на Цариградъ, както много други тайни, изчезнала за винаги и тайната за „грѣцкия огънь“. Дълги вѣкове тоя огънь билъ идеалъ на откривателитѣ, и едва днесъ военната техника разполага съ сръдства като тоя огънь.

Тукъ ние не можемъ да изредимъ всичко, което сж знаели и могли да правятъ нѣкога народитѣ. Но и това, което споменахме, ни убеждава, че човѣкъ винаги е билъ великъ.
